

Срђан Драгојевић Какакралъ

илустровао
Немања
Ристић

мала лагуна

Хеј, где смо оно стали у причи о Какаграду?

Стали смо код Мале Веце.

Мала Веца још увек каки у пелене!

Молим?!

Зар досад није већ почела да каки у шољу?

НИЈЕ!

А и зашто би? Обећали су јој причу о КАКАПРИНЦЕЗИ и Мала Веца је стрпљиво чекала.

Али нигде ни приче ни књиге!

Аца је био бесан као рис!

Сваки пут када би отишли у продавницу да купе пелене за Вецу, Аца је рачунао шта би све могао да купи за те силне парице које је Тата давао за нове пакете пелена.

Већ је знао да броји до двадесет и умео је све да израчуна.

– Сто му пелена! – гунђао је Аца. – Колико чоколада пропада, колико играчака остаје у радњи да их купе нека друга деца и то сигурно баш она деца која лепо каке на шољу. Велика деца као што сам сада ја!

Мама је одлучила да узме ствар у своје руке.

– Хоћу породични скуп! – изјавила је.

Сви су сели за сто и Мама је из фиоке извукла стару свеску, купусару. Донела је и гомилу оловака и бојица.

– Време је да ова породица буде креативна! – узвикнула је Мама и отворила свеску.

– КРЕЕ... – зачудио се Аца, који није разумео ту нову реч. – Шта то значи, Мама?

– То је кад смислиш нешто ново, из своје главе! – ускликнуо је Тата.

– Нешто чега нема ни на телевизији ни на Фејсу – рекла је Ема.

Мама је отворила свеску купусару. На првој страни је писало:

Оле Спавајко и његови другари.

Испод наслова је био цртеж три смешна човечуљка. Један је био страшно мршав, а други страшно дебео. Трећи је био мали, ситних очица, са великим шиљатим ушима. Први човечуљак је у рукама држао два кишобрана. Други је на себи имао окачене разне музичке инструменте. Трећи није имао ништа осим злобног осмеха на лицу. Није то баш био неки сјајан цртеж, али није био ни тако лош, како све лоше могу да цртају неке тате и маме.